

Pamatlietas puses

Prasītāji: SR, RB

Atbildētāja: Lietuvas Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 2. pantā nostiprinātās demokrātijas, tiesiskuma, cilvēktiesību un taisnīguma vērtības un LES 19. panta 1. punkta otrās daļas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām dalībvalstu likumdevējvarai un izpildvarai tiek piešķirta neierobežota un ekskluzīva rīcības brīvība ar valsts tiesību aktiem noteikt tiesnešu atalgojumu tādā apmērā, kas ir atkarīgs tikai no likumdevējvaras un izpildvaras gribas?
- 2) Vai LES 19. panta 1. punkta, kā arī Hartas 47. panta tiesību normas, kas tostarp attiecas uz tiesu varas neatkarību, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās ļauj dalībvalstīm ar valsts tiesību aktiem ieviest noteikumus, saskaņā ar kuriem tiesnešu atalgojums ir zemāks par atlīdzību vai honorāriem, ko valsts ir noteikusi citu juridisko profesiju pārstāvjiem?

(¹) Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 15. jūnijā iesniedza Augstākā tiesa (Senāts)
(Latvija) – SIA “BALTIC CONTAINER TERMINAL”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Lieta C-376/23, BALTIC CONTAINER TERMINAL)

(2023/C 304/15)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Pieteicēja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: SIA “BALTIC CONTAINER TERMINAL”

Atbildētājs un otra puse kasācijas tiesvedībā: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Deleģētās regulas 2015/2446 (¹) 178. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts kopsakarā ar Savienības Muitas kodeksa (²) 214. panta 1. punktu pieļauj, ka īpašā procedūra “uzglabāšana brīvajā zonā” tiek pabeigta, elektroniskajā uzskaites sistēmā neietverot galveno atsaucē numuru (MRN), kas identificē muitas deklarāciju, ar kuru piemērota nākamā muitas procedūra?
- 2) Vai atbilstoši Savienības Muitas kodeksa 214. panta 1. punktam un 215. panta 1. punktam un Deleģētās regulas 2015/2446 178. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam ir pieļaujams, ka īpašās procedūras “uzglabāšana brīvajā zonā” piemērotājs šo procedūru pabeidz, pamatojoties vienīgi uz muitas dienesta amatpersonas atzīmi par preču muitas statusu uz preču pārvadājuma dokumenta (CMR), pašam neveicot pārbaudi par šāda preču muitas statusa piemērošanas pamatotību?
- 3) Ja atbilde [uz] otro jautājumu ir noraidoša, tad kāds pārbaudes apjoms atbilstoši Savienības Muitas kodeksa 214. panta 1. punktam, 215. panta 1. punktam un Deleģētās regulas 2015/2446 178. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam ir pietiekams, lai atzītu, ka īpašā procedūra “uzglabāšana brīvajā zonā” ir pabeigta pareizi?
- 4) Vai īpašās procedūras “uzglabāšana brīvajā zonā” piemērotājam varēja rasties aizsargājama tiesiskā paļāvība uz muitas dienesta apstiprinājumu, ka precēm ir mainīts muitas statuss no “ārpussavienības preces” uz “Savienības preces”, kaut arī šajā apstiprinājumā nav norādīts ne preču statusa maiņas pamats, ne dati, kas ļautu pārliecināties par preču statusa maiņas pamatu?

- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir noraidoša, vai, ievērojot valsts un Eiropas Savienības tiesībās atzīto *res judicata* principu, pamats atbrīvošanai no muitas parāda, kas radies atbilstoši Savienības Muitas kodeksa 79. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 3. punkta a) apakšpunktam, var būt tas, ka citā valsts tiesas lietā ar spēkā stājušos spriedumu ir atzīts, ka muitas procedūras piemērotājs, ievērojot muitas dienesta iedibināto kārtību, nav pieļāvis muitas procedūras “uzglabāšana brīvajā zonā” pārkāpumu?

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/2446 (2015. gada 28. jūlijs), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (OV 2015, L 343, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 21. jūnijā iesniegusi Vestre Landsret (Dānija) –
Anklagemyndigheden/ILVA A/S**

(Lieta C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Vestre Landsret

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Anklagemyndigheden

Pretējā puse apelācijas sūdzībā: ILVA A/S

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “uzņēmums” Vispārīgās datu aizsardzības regulas (¹) 83. panta 4., 5. un 6. punktā ir jāsaprot kā “uzņēmums” LESD 101. un 102. panta, tos lasot kopsakarā ar minētās regulas 150. apsvērumu, un Eiropas Savienības Tiesas judikatūras par Savienības konkurences tiesībām izpratnē, tādējādi, ka jēdziens “uzņēmums” ietver jebkuru vienību, kas veic saimniecisku darbību, neatkarīgi no tās juridiskā statusa un finansēšanas veida?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas 83. panta 4., 5. un 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, piemērojot naudas sodu uzņēmumam, ir jāņem vērā ekonomiskās vienības, kurā ietilpst uzņēmums, kopējais gada apgrozījums visā pasaulē vai tikai paša uzņēmuma kopējais gada apgrozījums visā pasaulē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības
Padome**

(Lieta C-442/23)

(2023/C 304/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)